

Alice in kinderopvangland

Beste ouders / verzorgers,

Bij deze ontvangt u Hofnieuws XVIII, waarin wij u weer op de hoogte brengen van het laatste nieuws binnen onze Paleismuren.

In de vorige editie van Hofnieuws hield ik u nog op de hoogte van alle ontwikkelingen omtrent corona. Wat hoopten we met z'n allen dat het aantal positief geteste mensen zo snel mogelijk omlaag zou gaan en we de maatregelen achter ons mochten laten. We konden nog niet vermoeden dat een andere heel nare situatie het nieuws zou gaan domineren...

Vandaag de dag lijkt corona alweer langer achter ons te liggen, maar bekruipt ons telkens een verschrikkelijk gevoel als we het nieuws volgen over de oorlog in Oekraïne. Wat de mensen daar, zo dichtbij ons eigen land, moeten meemaken... ik vind het lastig om woorden te geven aan hoe dit mij – en iedereen om mij heen - bezighoudt.

Om mezelf een klein beetje te beschermen, volg ik het nieuws met mate. Natuurlijk wil ik op de hoogte blijven van de belangrijke feiten en gebeurtenissen. Maar jezelf continu 'voeden' met oorlogsnieuws, dat is denk ik ook niet goed; we moeten op de been blijven en kijken wat we zelf kunnen doen om te helpen.

Mooi vind ik dat de gemeente Waterland meteen een groepsapp in het leven heeft geroepen met daarin alle contactpersonen van onderwijs- en kinderopvangorganisaties in de regio.

Er zijn hier al tientallen Oekraïense vluchtelingen gearriveerd en de gemeente hoopt de kinderen van deze mensen binnen korte tijd een bepaalde structuur te kunnen bieden.

Er zijn taallessen georganiseerd en voor jonge kinderen wordt gekeken naar kinderopvang.

Ingewikkeld is dat wij kinderopvangorganisaties al heel vol zitten en er geen extra panden beschikbaar zijn. Maar uiteraard doen mijn collega's en ik alles om mee te denken over dit vraagstuk en bieden we met alle liefde onze hulp aan.

Gelukkig gaat het nare oorlogsnieuws nog langs de prinsen en prinsessen op onze locaties. Zij zijn te jong om het te begrijpen en misschien is dat maar goed ook...

Ruimte voor goed nieuws: onze ex-collega, Laura van de Biezen-Rouwhorst, komt weer bij ons werken! Jaren geleden hielp zij om Paleis Amersfoort op te starten. Later vertrok ze naar

een andere organisatie, maar wat een mooi compliment is het dat ze ons weer heeft benaderd en we nu opnieuw gaan samenwerken. Vandaag is haar eerste werkdag bij Paleis Amersfoort. Ze is op het moment zwanger, dus te zijner tijd gaat ze met verlof, maar wat vind ik het fijn dat zij nu weer onze collega is.

Over complimenten gesproken: ik kan niet anders dan Priscilla hier ook bedanken voor de afgelopen twee corona-jaren... Overal om ons heen moesten kinderdagverblijven tijdelijk dicht, maar bij ons hoefde dat nog geen uur, ondanks coronabesmettingen onder onze leidsters. Dat komt onder andere door de enorme inzet van Priscilla. Naast de administratie en het leidinggeven, sprong zij op alledrie de filialen bij en stond ze op de groepen om zieke collega's te vervangen. Ze deed alles om de in het rooster ontstane gaten te dichtten. Ik hoop dat haar werkzaamheden nu in een wat rustiger vaarwater mogen komen...

En zo staat Pasen 'plots' alweer voor de deur. Traditie in ons gezin is dat wij een Paasontbijt organiseren bij ons thuis. De opa's en oma's komen langs en dit jaar zullen we er extra bij stilstaan hoe bijzonder het is dat we met elkaar kunnen genieten en in een land leven waar het vrede is... Ik hoop dat u dit ook mag beleven met uw prinsen en prinsessen. En mocht u nog vragen hebben, dan kunt u een van onze leidsters aanspreken of mij bereiken via info@kinderdagpaleizen.nl of op 06-48105437.

Warme groet,
Alice van Neck, eigenaresse Kinderdagpaleizen

Op de troon

Linsey Mulder

Uw kind is koning, maar in elke Hofnieuws zetten we even een medewerker van Kinderdagpaleizen op de troon, om haar beter te leren kennen. Deze keer: Linsey Mulder (23).

Thuis: 'Sinds twee jaar woon ik op kamers in Amersfoort. Ik heb drie huisgenoten en twee sluiersarten, een soort goudvissen. Jaap en Elvis heten mijn vissen.'

Werkt: 'In november begon ik bij Paleis Amersfoort. Eerder werkte ik twee jaar bij een ander kinderdagverblijf, maar ik kon daar geen vast contract krijgen. Aan de ene kant vond ik dat jammer, aan de andere kant vielen er ook dingen tegen. Zo werd bij die andere organisatie met héél veel regels gewerkt. Naast het op de groep staan moest ik flink wat administratie bijhouden en steeds activiteiten plannen. Elke dag moest van elk kind een foto

worden gemaakt, plus een groepsfoto en zo ging het door. Dagelijks was ik bezig met een 'afvinklijstje' om aan alle 'eisen' te voldoen. Er was nauwelijks vrijheid om de tijd een beetje zelf in te vullen en vooral naar de kinderen te kijken en met ze te spelen. De dag was een race tegen de klok. Dit kostte veel energie, vandaar dat ik na deze baan in de horeca ging werken, eens kijken hoe dat beviel. Maar in de horeca kreeg ik geen zekerheid qua hoeveel uren ik kon werken, terwijl ik wel die vastigheid zocht. En toen benaderde Lyndsey Voorburg mij. Wij kenden elkaar nog van een vorig baantje bij de supermarkt.

"Wij zoeken een collega bij Paleis Amersfoort", zei ze. Ik twijfelde: als er weer zoveel regels en administratie zouden zijn, wilde ik het niet. Maar ik besloot het toch te proberen en daar heb ik geen moment spijt van gekregen.'

Waarom deze kinderopvang: 'Ik werk hier nu vier dagen per week, alleen op donderdag ben ik er niet. Het dagschema is zoveel 'vrijer'; ik mag kijken waar de kinderen aan toe zijn. Vijf minuten eerder of later eten is prima en als de kinderen aan het rennen en springen zijn, gaan we lekker naar buiten en hoeven we niet per se te kleuren of iets bepaalds te knutselen 'omdat dat op het schema staat'.

Ik weet nu weer waarom ik het werken met kinderen zo leuk vind: ze gaan nog zó op hun gevoel af. Als ze verdrietig zijn, beginnen ze te huilen en ook hun blijdschap delen ze vol overgave met ons. Als mensen ouder worden, leren ze om emoties te verbergen op momenten dat het 'niet uitkomt'. Maar juist dat pure vind ik geweldig aan de prinsen en prinsessen. Dat mijn collega dezelfde voornaam heeft als ik, al schrijf je hem iets anders, lijkt voor de kinderen of ouders nauwelijks lastig. Het enige is dat wij soms allebei opkijken als iemand een van ons roept, maar verder gaat het prima.

In de toekomst wil ik misschien nog een hbo-opleiding doen, al weet ik niet in welke richting. Voorlopig heb ik het hier reuze naar m'n zin en lijkt het me leuk om verder te groeien door bijvoorbeeld cursussen te volgen.'

Mooiste moment: 'Dat was mijn begintijd hier bij Paleis Amersfoort. Ik vond het best spannend om een nieuwe ervaring te gaan opdoen in de kinderopvang, maar ik werd warm ontvangen. Ik mocht het vertrouwen weer krijgen in hoe leuk ik het vind om met kinderen van 0 tot 4 jaar te werken. De prinsen en prinsessen stonden gelukkig open voor een nieuw gezicht en waren heel nieuwsgierig wie ik was. Al testten ze me in het begin een beetje, maar dat is logisch. Ondertussen kennen ze mijn grenzen en zijn ze helemaal aan mij gewend en gehecht. Het voelt alsof ik hier al langer werk en dat bedoel ik volledig positief.'

Gouden tip: 'Probeer kinderen zoveel mogelijk positief te benaderen. Soms hoor ik voor mijn gevoel te vaak de woorden 'nee' en 'niet' of de zin 'dat mag niet'. Als je alleen 'nee' zegt, vinden kinderen het juist interessant om te testen en dan krijg je strijd. In mijn vorige baan leerde ik om er altijd bij te vertellen wat wél mag.

Stel een kind gaat op een stoel staan. Dan zeg ik: "Ik zie dat je op een stoel staat, dat vind ik gevaarlijk. Ik wil graag dat je met je voeten op de grond komt staan, op een stoel mag je zitten." Meestal haal ik het kind ook nog een beetje 'uit de situatie' door er bijvoorbeeld bij te zeggen: "Je maakt zo'n mooie tekening, misschien kun je dit of dat er nog bij tekenen?" Of als een kind een blokje afpakt van een ander, vraag ik: "Wil je soms meespelen?" Of: "Zullen we even in de speelgoedbak kijken of er nog zo'n blokje ligt?" In plaats van alleen boos te reageren, bied ik mogelijkheden en zo ontstaat er ruimte. Ik zie dan vaak bij kinderen dat er weer een helder lampje begint te branden en ze denken: O ja, dat kan óók!'

Wist u dat...

- 👑 *U de vakanties van uw prinsen en prinsessen kunt invoeren via onze App?*
- 👑 *Binnenkort onze nieuwe website online staat?*
- 👑 *Onze protocollen op alledrie de locaties kunnen worden ingezien?*
- 👑 *Mieke Nibbering-van Driel van Paleis Monnickendam aanstaande vrijdag 8 april haar laatste werkdag heeft, omdat daarna haar zwangerschapverlof begint?*
- 👑 *Maandag 16 mei en dinsdag 17 mei onze fotograaf langskomt bij de locaties Monnickendam en Zaandam? Verdere info hierover volgt nog.*
- 👑 *Onze locaties gesloten zijn op Tweede Paasdag (maandag 18 april), Koningsdag (woensdag 27 april), Hemelvaartsdag (donderdag 26 mei) en Tweede Pinksterdag (maandag 6 juni)?*
- 👑 *De komende periode vijf van onze collega's hun verjaardagen vieren? Daphne Jelierse (Zaandam) op 7 april, Dilara Uzun (Zaandam) op 18 april, May Mirani (Monnickendam) op 27 april, Myrthe Roos (Zaandam) op 2 juli en Romy Smit (Zaandam) op 24 juli. Alvast van harte gefeliciteerd!*

Hofnieuws XIX verschijnt op maandag 4 juli in uw mailbox: tot dan!